

(S)COOLMIX

Občasník Základní školy Vizovice

Obrázky namalovali žáci z 3. A.

Na úvod...

Konečně je tady duben! Pořádný jarní měsíc, kdy už i u nás na Valašsku můžeme nechat doma objemné bundy a těžké boty a vyrazit ven polehku. Měsíc, kdy si užíváme velikonočních svátků a kdy můžeme ze sklepů a půd vytáhnout svá jízdní kola, in-linové brusle či koloběžky a hurá ven. Někteří z nás ale příchod dubna s takovým nadšením nevitají – je pro ně totiž symbolem napětí a stresu, protože se v jeho polovině bude rozhodovat o důležitých věcech budoucích. Ano, mluvím teď o našich devátáčích, kteří už za pár dní budou skládat přijímací zkoušky na své vysněné školy. Držme jim všichni palce i pěsti, ať jejich první velký krok do dospělého života nepoznamená ani to nejdrobnější zakopnutí!

No a vám všem ostatním, pro které je duben především krásným jarním měsícem, přeji za celou redakci Scoolmixu pěkné dny a samozřejmě příjemné počtení v nejnovějším čísle našeho školního občasníku.

Šárka Zelinská

ŠKOLNÍ BÁL

Jak se rodí ples...

Ples školy je každoročně její největší společenskou událostí. Než se však takový ples narodí, než spatří světlo světa, předchází tomu spousta práce mnoha nadšenců – učitelů i žáků.

Vlastně všechno začíná už ve chvíli, kdy předcházející ples končí. Ano, domluvit datum a zajistit hudbu, to se opravdu musí nejméně rok dopředu. Pak zasunete myšlenky na příští ples hodně hluboko a užíváte si „bezplesové“ období.

Ne nadlouho. Jen co se v září všichni vzpamatujeme z prázdninového lenošení a zvykneme si na školní povinnosti, začnou se člověku v hlavě probouzet i myšlenky na ples. Rychle zajistit pro nejstarší žáky taneční! Pak deset týdnů kontrolujete, jestli tam opravdu chodí a rodiče nevyhodili peníze oknem. Pak si s žáky domluvíte vystoupení na ples a znovu kontrolujete, jak se jim přípravy daří. Už v říjnu zasedne plesový výbor.

Jeho schůzka probíhá každý rok stejně – nejdříve všichni tvrdí, že už nejde nic vymyslet, pak padne spousta nápadů, z kterých se vyloupne budoucí podoba plesu. V tu chvíli se plesový vlak rozjede a už ho nelze zastavit – natisknout plakáty,

pozvánky, vstupenky, místenky, namotat losy, objednat veškeré občerstvení, připravit ceníky, zajistit povolení, oslovit rodiče a sponzory, získat ceny do tomboly, připravit výzdobu... A nezapomenout zkontrolovat nacvičující děti! A máme všechno potřebné pro jejich vystoupení? ... A čas běží.

Najednou je tu leden nebo únor a ples tluče na dveře. V pátek před plesem se „půl“ školy přestěhuje na sokolovnu. Výtvarníci vyzdobí sál, paní učitelky z 1. stupně vyšperkují za pomoci ostatních stoly, sehraná parta nachystá ve vestibulu tombolu, která je díky štěrnosti sponzorů a rodičů opět velmi bohatá. Ještě připravit bar a vydrhnout kuchyňku, aby se v sobotu naši hosté cítili na plesu co nejlépe. Do toho žáci ladí svá vystoupení.

Letošní ples proběhl na Sokolovně ve Vizovicích v sobotu 21. února. Sál proměněný šikovnými rukama našich výtvarníků v antický chrám roztančili třemi vystoupeními žáci školy. Nejdříve se představili žáci devátého ročníku a zahájili ples slavnostní polonézou, kterou s nimi nacvičil taneční mistr David Voráč z tanečního studia Dance Studio Starlight. Stejní žáci si pak pro všechny hosty připravili překvapení v podobě ještě jednoho vystoupení. Tentokrát šlo o moderní tanec na píseň Happy. Až k slzám dojetí přivedly hosty plesu děti z Vizovjanku řeckým tancem Sirtaki, který s nimi nacvičila rodilá Řekyně paní Yoanna Pšenčíková za pomoci svého manžela a paní učitelky Jitky Mackové. O dobrou náladu a stále plný parket se postarala hudební skupina Vivian Band pana Miroslava Březiny ze Zlína. K tomu výborná večeře, speciality řecké kuchyně, opět z rukou paní Yoanny, dobře zásobený bar, kvalitní vína a káva a vzorná obsluha. Byl to nádherný ples a já bych chtěla tímto poděkovat svým kolegyním a kolegům, kteří se na jeho přípravě podíleli, a všem, kteří na plesu poctivě sloužili.

Škoda jen, že návštěvnost plesu je ze strany rodičů rok od roku menší. Vždyť ve škole se kromě učení děje tolik zajímavého a vzniká tolik krásných věcí.

Mgr. Jiřina Kalendová, předsedkyně NF Pastelka

Vyber znělku!

V minulém čísle Scoolmixu jsme vás vyzvali, abyste se pokusili vytvořit novou znělku pro školní zvonění. Na stránkách ZŠ Vizovice najdete už brzy několik pokusů, které nám přišly do redakce. Poslechněte si je a dejte hlas nejlepší znělce! Pokud některá z nich získá velké množství hlasů, stane se naším školním zvoněním.

ZABODOVALI JSME

O Vizovicích je slyšet

Vizovičtí žáci se mezi svými vrstevníky neztratí, to je jasná věc! Důkazem mohou být třeba jejich přední umístění na nejružnějších školních soutěžích. V poslední době nás například úžasně reprezentovaly naše recitátorky. Z okrskového kola v Luhačovicích jsme si přivezly hned čtyři ceny – třetí místa získaly Natálie Glücková (6. C) a Klára Dobiášová (9. C), první místa a postup do krajského kola vybojovaly Johana Geržová (7. A) a Barbora Otáhalová (8. B).

Do Luhačovic si před časem jela pro výjimečnou první cenu i Barbora Březíková (9. B), která v obrovské konkurenci zvítězila v literární soutěži s názvem Utíkej, rychle utíkej. Její hororovou povídku, kterou jako nejlepší vybrala porota v čele se známým básníkem Jiřím Žáčkem a prozaikem Janem Cimickým, přetiskneme v některém z nejbližších čísel Scoolmixu.

Významného úspěchu jsme dosáhli také v krajském finále soutěže Hledáme nejlepšího

mladého chemika České republiky, která proběhla ve Valašském Meziříčí. Jan Fusek (9. B) obsadil pěkné třinácté místo, Jana Gregarová z 9. A se umístila na skvělém třetím místě a postupuje do celostátního finále. Janě Gregarové se dařilo také v okresním kole chemické olympiády, kde skončila čtvrtá. Veronika Hanulíková (9. A) obsadila místo sedmé.

Ani znalosti z geografie nám nejsou cizí. V okresním kole zeměpisné olympiády se umístila Johana Geržová (7. A) na pátém a Štěpán Tichý (8. B) na hezkém šestnáctém místě. Petr Slováček (5. A) zabodoval v matematické olympiádě – stal se úspěšným řešitelem okresního kola.

Všem oceněným ještě jednou gratulujeme.

saze

ROZHOVOR S TALENTEM

Na televizi nemám čas!

Potkáváme je na školních chodbách, sedíme vedle nich v jídelně a často ani netušíme, jak zajímavému koníčku se s úspěchem někteří naši spolužáci věnují. Proto otevíráme novou rubriku, ve které budeme představovat ty žáky naší školy, kteří kromě školních povinností zvládají nějakou náročnou zájmovou činnost – a daří se jim. Tentokrát dostane slovo Barbora Chudárková z 3. B. V klubu Fortuna Zlín se věnuje standartním a latinskoamerickým tancům, a protože je velmi talentovaná a pilná, úspěchy na sebe nenechaly dlouho čekat. První velké vítězství si Barbora vychutnala v roce

2013 na Kroměřížském tanečním festivalu a následovalo mnoho dalších ocenění. Letos si poprvé zatančila na Mistrovství české republiky ve standartních a latinskoamerických tancích a v kombinaci deseti tanců.

Barčo, v kolika letech jsi začala s tancem?

Ve čtyřech letech. První tři roky jsme si spíše hráli, učili jsme se malé krůčky a pak jsme se pustili do tréningu.

Jaké taneční styly tě nejvíce baví?

Nejraději mám latinskoamerické tance, protože jsou rytmické a velmi uvolněné.

Jak často chodíš na tréninky?

V pondělí, úterý, ve středu a v pátek. Trvají tři čtvrtě hodiny nebo hodinu a půl. Tancuji buď individuálně s tanečním partnerem, nebo máme semináře, kde nás je víc.

Máš dny, kdy se ti vůbec nechce tancovat?

Někdy se mi nechce na pondělní a páteční tréninky.

Co tvůj taneční partner, jsi s ním spokojená?

Ano, tancuji s ním od začátku a rozumíme si. Je sice starší, ale už ho dorůstám.

Sleduje v televizi taneční soutěže?

Nemám na to čas. Když přijdu ze školy, jedeme na trénink, no a večer děláme úkoly a už je čas jít spát.

Máš ještě nějaké koníčky?

Spíš si hraju a užívám si klidu.

Podporuje tě v tancování rodina?

Samozřejmě, naši mě vozí na tréninky, na soutěžích mě češou a před závodem psychicky podporují. U nás se tanci věnuje celá rodina, sestra i oba rodiče. Je to takový náš rodinný koníček.

Zpracovaly Veronika Adamcová, Veronika Budíková a Michaela Macíková.

LYŽAŘSKÝ VÝCVIK 7. ROČNÍKU

Náš lyžák bych za jiný nevyměnila

V předposledním lednovém týdnu navštívil náš ročník lyžařské středisko Martinské hole. Všechno to začalo v neděli před 14. hodinou, kdy jsme se sešli za kulturním domem. Cesta byla fajn, dělali jsme, co se dalo. Pouštěli se písničky, zpívali jsme, jedli jsme, bavili se a tak dál. Však to znáte.

Ke konci cesty vystoupil pan Pavelka s třinácti žáky z autobusu a vydali se dobrodružnou cestu nebezpečným terénem k naší chatě. Ostatní se ještě chvíli vezli v autobuse. Když jsme potom vystoupili, zahalila nás tma. Přijelo několik terénních aut a vojenský nákladňák. Naložili jsme věci a lyže a pak se do aut naložili sami. Jeli jsme po sedmi v jednom autě. Byla to sranda. Když jsme dorazili, vyložili jsme věci z aut, byly nám rozděleny pokoje a pak jsme v jídelně čekali na skupinu žáků v čele s panem Pavelkou. Následovala večere a přednáška o pravidlech na chatě. Pak jsme měli do 21:30 volno. Do desíti muselo být ticho. Paní učitelka Hálová to bedlivě hlídala.

Další den jsme se po snídani chystali na první lyžování. Rozdělili nás do pěti týmů. Po lyžovačce následoval oběd, krátký polední klid a pak se zase šlo na svah. Červení a oranžoví už si to svištěli, ostatní se také rozjížděli. Odpolední lyžování končilo v 15:30, týmy postupně odcházely do chaty. Pak měli všichni až do šesti, kdy byla večeře, volno. Po jídle proběhlo shrnutí celého dne a plánování na den další.

V pondělí, středu a čtvrtek od osmi večer probíhala diskotéka, kde šlo jen o jedno, rozjet to! A takhle to šlo každý den. Jen ve čtvrtek se poklidné lyžování změnilo ve vzrušující závody. I přes mlhu se všem podařilo bez úrazu přežít. Poslední den po obědě jsme se všichni vydali pěšky z chaty k autobusu. Pády a klouzání nechyběly, ale nakonec jsme všichni nastoupili a vyrazili domů.

Byl to úžasný lyžák, za jiný bych ho nevyměnila, i když měl nějaké mouchy. Přeju všem ostatním, které ještě lyžák čeká, ať se jim taky líbí jako mně.

Johana Geržová (kráceno)

Z DENÍKU MARTINA ŽÁČKA

Letošní lyžařský a snowboardový kurz pro sedmé třídy není možné popisovat individuálně, pouze jako celek. Zvláštní... Byly to nejméně dospělé děti, kam až moje paměť sahá.

Když mluvím se současnými třicátníky o lyžácích, slyším o adrenalinu při pašování alkoholu, o příležitosti najít si protějšek, o lyžařských dovednostech, které zajistí pozici ve skupině.

Generace dvacátníků vzpomíná, jak jim učitelé zabavovali vzácné cigarety a kazili noční výlety (nebo jsme si to alespoň mysleli).

No a děti současné: „Pane učiteli, už třikrát jsem ztratila mobil. Paní učitelko, spadla mi pasta z kartáčku na zem!“

Pane učiteli, chlapec mi volal a pláče, že se v noci na pokoji bojí!“ K tomu přidejme velký počet nelyžařů a marodů, co hledali pochopení nad modřinou či škrábnutím. Letos si nikdo z hor nepřenesl vztah do školy.

Nemohu ale nevzpomenout na jednu výjimečnou postavu na kurzu, která se oproti původnímu očekávání chovala zcela jinak. Ačkoli je jeho největším vzorem bájná postava trpaslíka Thorina Pavézy a ve škole sedí se svou asistentkou, byl tento chlapec nejvíce dospělý, samostatný a snad i veselý. Nikdy se mu nic neztratilo, nikdy nic nezapomněl, nikdy si nezasteskl, všechno dojedl a vždy byl nachystaný půl hodiny před výcvikem ve vstupní hale. Tak uvidíme napřesrok.

LYŽÁČEK 2. TŘÍD

Druhákům se na Kyčerce líbilo

Lyžařský výcvikový kurz, který každoročně absolvují vizovičtí druháci, proběhl letos v druhém únorovém týdnu v lyžařském areálu Kyčerka v obci Velké Karlovice. Kurzu se zúčastnilo celkem čtyřicet osm žáků. Na místě si šest instruktorů rozdělilo malé sportovce do šesti družstev. Přestože půlka dětí ještě nikdy nelyžovala, poslední den kurzu se všichni zúčastnili závodu ve slalomu. V tento den se přišli podívat a fandit v hojném počtu i jejich rodinní příslušníci. Po prvních dvou dnech sněhových přeháněk se i počasí zlepšilo a na páteční závody svítilo slunce. Celý týden proběhl bez komplikací, úrazů a s dobrou náladou. Za úspěšný lyžaček vděčíme sehranému týmu trpělivých instruktorů a ochotě obsluhy lyžařského vleku i personálu bufetu. Děti opouštěly Kyčerku se slibem, že se určitě na lyže zase brzy vrátí.

Na jaký zážitek z lyžačku nikdy nezapomenete?

„Když jsem lyžoval, tak jsem myslel, že se počůráám!“ (Žák 2. C)

„Nejvíc jsem se nasmála, když jsem shodila celé družstvo na zem.“ (Liliana Hábová, 2. C)

„Nikdy nezapomenu na to, jak jsem se tam pobavila. A nejsrandovnější bylo, že mi pan inspektor pořád říkal Dorotko!“ (Rozárka Provalilová, 2. A)

„Určitě si budu do smrti pamatovat, jak jsem si dala závod s Martinem. Zasmála jsem se, když mu ujela lyže!“ (Kristýna Kršáková, 2. A)

„Jeli jsme na kotvě a já jsem spadla. Všichni se smáli, ale já ne, protože jsem musela uhnout. Ale nakonec jsem uhla!“ (Markétka Pospíšilová, 2. B)

„Pořád myslím na to, jak jsem spadla do sněhu. A ještě k tomu hlavou napřed!“ (Barbora Nevařilová, 2. B)

„Hrozně mi chutnal kuřecí vývar, protože se nudle rozprskly všude kolem mě!“ (Pavel Mikulencák, 2. B)

„Jednou jsem si šla odložit lyže. A najednou buch! Ucítila jsem krev na jazyku. Vypadl mi zub! A taky mi udělalo radost, že jsem se naučila lyžovat. To je teda rekord. Za pět dní jsem to teda nečekala. Vy snad jo?“ (Klára Nedbalová, 2. B)

Když umíš, tak umíš!

Lyžařka z družstva zelených pyšně stála na nejvyšším stupínku vítězů. Vtom z řady přihlížejících někdo zvolá: „Holčička na prvním místě má handicap!“ A opravdu. Závod jela v opačně obuté lyžařské obuvi!!! Otázkou zůstává, zda by vyhrála, kdyby měla lyžáky obuté správně!

Připravily Marcela Grácová, Jitka Jemelková a Anna Gregarová

UČÍME SE S ÚSMĚVEM

Nikdo určitě nepochybuje o tom, že děti a učitelé na prvním stupni základní školy musí každoročně udělat obrovský kus práce. Vždyť pokud bychom se hned na začátku nenaučili pořádně číst, psát a počítat a nedozvěděli se nejzákladnější věci o světě kolem nás, těžko by se nám pak šplhalo výš na pomyslném žebříčku dalšího vzdělávání. Jak však tahle, na první pohled jednoduchá, výuka probíhá, na to jsme my starší už často zapomněli. Vstupte tedy s námi na chvíli do třídy 3. A a vydejte se s dětmi na školní výpravy, které je v poslední době nejvíce bavily.

Školní lavice opouštíme často a rádi!

„Učit se v o Vizovicích? To je pro nás přece zbytečné, vždyť je dobře známe!“ říkají si třetíci na začátku školního roku. Teprve nad mapou, kronikami a starými fotografiemi nebo při besedách často zjistí, kolik zajímavého jim bylo dosud utajeno. Navíc toto téma přímo vybízí k opuštění školních lavic! Takže se žáci 3. A vydali třeba za panem řezbářem nebo do Doteku. A co se dozvěděli?

Už víme, co je Dotek...

Dotek je dům, ve kterém jsou lidé, kteří nemohou bydlet sami a jsou nemocní. V Doteku mají, třeba zvedací postel, síť na lidi, kteří jsou těžcí. **(Klárka B.)**

Dotek je nový domov pro staré lidi a mají to tam seřizené jako doma. Jsou tam lidi, kteří se o sebe nemohou postarat, nebo ti, kterým umřel partner, anebo ti, kteří se vůbec nemůžou hýbat. **(Staňka)**

Dotek je dům pro seniory. Mají se tam velmi dobře, protože pokoje a chodby jsou zařízeny tak, jak zamlada žili. Mají tam také snidani a večeři. Jsou rádi, když jim přijde návštěva. **(Katka)**

V Doteku mají zajímavé věci. Vyprávěli nám, že jedna paní nemohla stát, a tak jí dali vak. Zkoušeli jsme vozík a chodidlo. Bylo to žůžo. Viděli jsme novou vanu a zkoušeli jsme postel a houpací křeslo. **(Majda)**

Ještě jsme tam viděli bagr, kterým se přenášejí babičky a dědečci. **(Anetka)**

Na návštěvě u řezbáře...

Navštívili jsme dědečka našeho spolužáka Matěje Jaroňka. Dědeček Matěje umí vyřezávat dřevěné sochy. Ukázal nám je a řekl nám, že vyřezává od 50 let. Nejvíce se mi líbili Tři králové. **(Filip)**

Koničkem pana Jaroňka je vyřezávat sochy ve volném čase. Ukazoval nám náradí, které se hodí na vyřezávání soch. Říkal nám o tom, že jedna socha trvá jeden měsíc. Nejvíce mě zaujal výřez trpaslíka pro Petra Čajánka. **(Katka)**

Pan Jaroněk nám říkal, že na vyřezávání soch je nejlepší topol nebo lípa. U pana Jaroňka se mi nejvíce líbil Lidový dům a Mariánský sloup.

(Anetka)

Dobrý večer...

Jak se jmenuje kluk, který nás takto zdraví každý večer z obrazovky, jistě víte, ale tušíte, kolikáté narozeniny letos slaví? My už to víme a vy to zjistíte, když vyluštíte naši čtyřsměrku:

P	O	H	Á	D	K	Y	Z	M	E	CH	U	A	K	A	P	R	A	D	Í	O	K
O	M	A	K	O	V	É	P	A	N	E	N	C	E	I	C	Á	S	Y	R	K	U
A	V	V	E	K	Á	Ť	A	A	Š	K	U	B	Á	N	E	K	Č	E	U	R	Z
K	Y	R	A	B	Á	J	T	R	K	E	B	O	B	A	B	O	B	N	M	T	B
T	D	Á	Š	E	Ň	K	A	I	V	O	K	N	I	Z	A	S	O	D	C	K	A
O	R	É	V	O	Ď	É	M	A	T	Y	L	D	A	Í	Č	N	E	A	A	O	K
R	Ý	A	K	F	O	Ž	A	M	A	X	I	P	E	S	F	Í	K	M	J	V	U
O	S	O	F	U	A	A	T	R	E	B	K	B	R	O	U	Č	C	I	S	I	Ť
D	E	S	L	A	K	O	S	Í	B	R	A	T	Ř	I	K	E	Č	Á	L	U	T
Y	K	D	Á	H	O	P	É	K	S	Š	O	N	O	K	R	K	V	N	Í	5	O

BERTA A UFO, BOB A BOBEK, BROUČCI, DAMIÁN, DÁŠEŇKA, DOROTKA, JÁ BARYK, KÁŤA A ŠKUBÁNEK, KOŠÍ BRATŘI, KRKONOŠSKÉ POHÁDKY, KRYSÁCI, MATYLDA, MAXIPES FÍK, MĚDOVÉ, O KRTKOVI, O MAKOVÉ PANENCE, O SAZINKOVI, PAT A MAT, POHÁDKY Z MECHU A KAPRADÍ, RÁKOSNÍČEK, RUMCAJS, TULÁČEK, ŤUK A BZUK, VYDRÝSEK, ŽOFKA

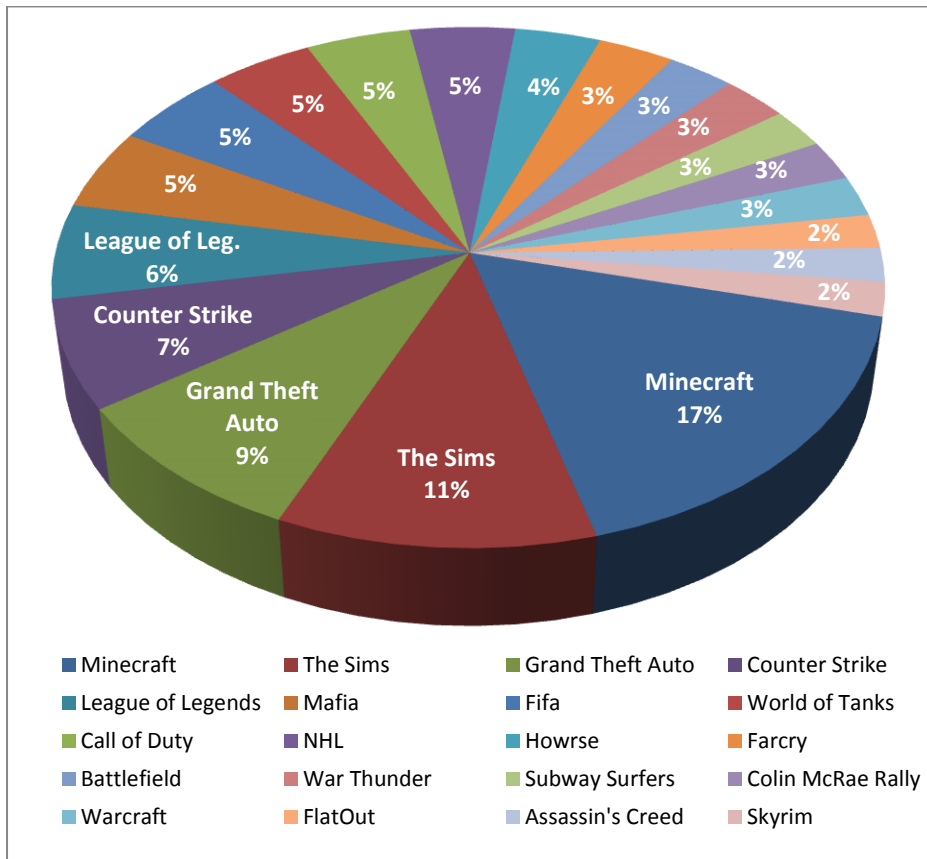
Připravila Andrea Geržová

ANKETA

Jaké počítačové hry nejčastěji hrajete?

Počítačové hry jsou fenoménem současnosti a asi bychom mezi námi jen těžce hledali někoho, kdo neví, o čem je řeč. Zajímalo nás, které hry jsou v této době nejoblíbenější na naší škole, a tak jsme uspořádali anketu. Oslovili jsme žáky čtvrtých až devátých tříd. Každý z nich měl možnost napsat maximálně tři své nejoblíbenější hry (nezjišťovali jsme, zda je hraje na počítači, telefonu, Xboxu, Playstationu či jiných zařízeních). Do ankety se zapojily asi čtyři pětiny žáků horní školy.

V grafu vidíte, které hry se hrají nejčastěji – jednoznačně vede Minecraft, The Sims a GTA. Názvy dalších nejčastěji zmíněných her naleznete buď v grafu, nebo v legendě pod ním. Je však třeba říct, že v anketě se objevila ještě asi třicítka dalších her – každá z nich však baví pouze jednoho, maximálně dva respondenty. Vzhledem k jejich malé oblíbě mezi našimi žáky jsme je do statistiky nezahrnovali.

PAŘÍM, PAŘÍŠ, PAŘÍME

Minecraft (2011)

Můžeš hrát na: PC, PS4, PS3, PSV, Xbox, Iphone, Ipad, Android

Vydavatel: Mojang / Microsoft

Minecraft je hra, která má šanci vtáhnout vás do sebe okamžitě, když ji zapnete. To ale jen v případě, pokud vám nevadí pixelová (kostičková) grafika. Jestliže ji snesete a máte dostatečně výkonný počítač, pusťte se do hry. Ocítnete se v náhodně vygenerovaném světě, bez návodu, co dělat, a čas vám pomalu, ale jistě utíká a blíží se noc. A to je pro vás špatná zpráva. Po setmění se totiž všude kolem vás začnou motat nebezpečná monstra, jejichž posláním je jediné, zabít vás. Moje rada zní: hned na začátku si vyrobte nástroje a mazejte se někam schovat. Když přežijete první noc, můžete začít prozkoumávat okolí a budovat svůj jedinečný svět, který může být naprosto podle vašich představ. „A co je vlastně cílem hry?“ můžou si říct ti z vás, kteří jsou zvyklí na hry s jasným příběhem a koncem. Odpověď je jednoduchá: hra skončí, až vám dojdou nápady anebo vás Minecraft prostě přestane bavit.

The Sims 3 (2009)

Můžeš hrát na: PC, PS3, Xbox, Nintendo DS a 3DS, mobilní telefony s aplikací Java

Vydavatel: Electronic Arts

Série The Sims vychází již od roku 2000, třetí díl je ale doslova revoluční. Poprvé si totiž můžete vytvořit postavu naprosto podle svých představ. Dalším krokem je stavba domu; buď si postavíte vlastní, anebo si koupíte nějaký, který už postaven byl. A pak už si můžete žít v tomto jedinečném simulátoru lidského života přesně tak, jak se vám zamane. Hra je v podstatě nekonečná. Postavy postupně stárnou, jednoho dne umřou a vy si budete muset vystačit s dětmi, pokud vaše postava nějaké měla. Takže si založte rodinku a žijte tak, jak byste si přáli žít ve skutečném životě.

Anketu zpracoval a hry recenzoval Mikuláš Zelinský.

DRUŽINA

Tady se děti nenudí

Školní družina organizuje každý měsíc dvě až tři společné akce. Po hrátkách na sněhu si všichni v poslední době nejvíce užili novinovou módní přehlídku. Děti si samy navzájem zhotovily obleky z novinového papíru, lepicích pásek, sešívaček a podobně. Nakonec se jednotlivé modely předvedly v tělocvičně při hudbě. Mohli jsme vidět baletky, princezny, roboty, večerničky, páva, lesní vílu, skřítky, nevěstu a ženicha i rytíře. Bylo fajn, že se do akce zapojili i kluci a vytvořili si své vlastní modely.

Ze zajímavých akcí vybírala Radka Dvořáčková.

Perličky z hodin a písemek

4. B

Učitel: Která lesní zvířata, žijící u nás, mají rohy?

Žák: Koza.

Učitel: Koza?

Žák: No, lesní!

Učitel: A která zvířata patří mezi lovnou zvěř?

Tentýž žák, který odpovídal před chvílí: Lev!

Dějepis

Jak se jmenovali první tři prezidenti Československa? Žižka, Mácha, Husák.

Jak se jmenuje stroj (vynález), který pomohl Británii vyhrát leteckou bitvu o jejich území ve 2. světové válce? Katapult.

Na jaká města byla během 2. světové války shozena atomová bomba? Brazílie, Polsko, Londýn, Velká Británie

Co znamená zkratka OSN? Osвобоzení sovětských národů. (9. A)

Jak se jmenuje nástroj, kterým byl popraven král během Velké francouzské revoluce? Gigolo.

Jak se jmenuje panovnický rod, který vládl v Anglii během anglické revoluce v 17. století? Husité, Přemyslovci. (8. C)

Vyjmenuj tři nástroje, které byly používány v době kamenné. Mačeta, dýka, meč, vrtačka.

Napiš jméno alespoň tří faraonů. Tidlifon. (6. C)

Přírodopis

Vyjmenuj naše nejznámější sovy. Puškul obecný a sněžnice obecná. (7. A)

Ledviny jsou PÁSOVÝ orgán. (8. ročník)

Skokan hnědý – je náš NEJHORŠÍ skokan. (7. A)

Psi mají NEZNICITELNÉ drápy. (7. A)

Bulimie – přejídáním se dá zabránit tloustnutí. Je to nemoc z Afriky.

Co víš o tlustém střevu? Je to zahuštění konečníku.

Játra – při VELKÉM KYSLÍKU to přeměňuje na močovinu a NIČÍ potravu.

Končetiny znehybňujeme při PODRÁŽDĚNÍ na zlomeninu. (vše 8. ročník)

Dodali Erika Hlavenková, Olga Kršáková a Tereza Šojdrová.

(S)coolmix – Občasník Základní školy Vizovice

Ročník II, číslo 2, duben 2015

Adresa redakce:

Základní škola Vizovice, příspěvková organizace

Školní 790, 76312 Vizovice, www.zsvizovice.cz, zsvcasopis@seznam.cz

Vytvořili: Šárka Zelinská, žáci mediální výchovy (8. a 9. ročník)

a spousta ochotných dobrovolníků z řad žáků a učitelů

Grafická úprava: Jiří Friedl

Korektury: Jiřina Kalendová

Vytiskli a knihařsky zpracovali žáci polygrafických oborů

Střední průmyslové školy polytechnické – Centra odborné přípravy Zlín

Vydáno: duben 2015

Náklad: 200 ks